

Laan til Koloniens enkelte Medlemmer vil sandsynligvis komme til at ligge mellem 800—5000 Kr. Det kollektive Laan vil antagelig komme til at beløbe sig til 6000—10 000 Kr. efter Koloniens Størrelse, men vil næppe blive aktuelt førend 6—8 Aar efter Koloniens Grundlæggelse. Før vil Trangen til Specialredskaber, Motorsprøjte, Pakhus o. s. v. ikke melde sig.

Til en middelstor Koloni kan man efter dette Forslag regne med, at der vil kræves en Statsstøtte paa 15—30 000 Kr. ialt, Penge, som vil være en overordentlig værdifuld Hjælp for dem, der skal sætte Kolonien i Gang, og Penge, som Samfundet efter al Sandsynlighed, naar de anvendes med behørig Omtanke, vil faa igen i Aarenes Løb gennem de øgede Produktionsmuligheder, de skaber.

Løvrigt indeholder §§ 4 og 5 en Del Bestemmelser til Fæstnelse af den Forening, Kolonien danner, samt de nærmere Vilkaar for Enkelt- og Fælleslaanene. For de sidste gives derhos Pant i Koloniens Ejendele, der selvfølgelig ikke omfatter de enkelte Medlemmers Ejendomme.

Til §§ 6, 7 og 11.

Et væsentligt Led til Sagens Realisation bliver Etableringen af et Tilsyn, som dels skal anbefale en Koloni, hvad det personelle, det beliggenhedsmæssige og det rent kulturtekniske angaar, dels skal føre et fortsat — eventuelt raadgivende — Tilsyn med Kolonien, saalænge den ydede Statsstøtte ikke er afviklet. Det bliver en ret betydningsfuld Opgave, denne Kommission faar, og den maa selvfølgelig udstyres med en Instruks angaaende Tilsynets Hyppighed og Form.

Tilsynet har man ikke ment at kunne betro i bedre Hænder end de for Amtsråds kredsene nedsatte Husmandsbrugskommissioner, der i Forvejen sidder inde med stor Erfaring saavel med Hensyn til de lokale Forhold som i al Almindelighed i landbrugsmæssig Henseende. Disse Kommissioner bistaar Landbrugsministeriet ved Oprettelsen af Gartnerier og Havebrug efter §§ 2 og 3; deres Medvirken vil derfor ogsaa naturligt paakaldes, naar Talen er om Statsstøtte efter Lovens Afd. II; men man maa dog erkende, at det vil være rimeligt at give disse Kommissioner en særlig sagkyndig Bistand ved Løsningen af denne Opgave. Man har derfor foreslaaet, at der for hver Amtsråds kreds af Landbrugsministeren udnævnes en gartnerikyndig og en frugtavlskyndig, der i

disse Sager tiltræder vedkommende Kommission. Den første udnævnes efter Forhandling med Almindelig dansk Gartnerforening, den anden efter Forhandling med De samvirkende danske Haveselskaber og Foreningen Dansk Frugtavl.

Til §§ 9—10.

I visse Egne vil det kunne være vanskeligt at samle tilstrækkelig mange Jordbrugere til Dannelse af en Frugtavlarkoloni, og da det vil kunne have Betydning at faa iværksat Frugtavl netop paa saadanne Steder, skal der være Mulighed for at hjælpe den enkelte dygtige og initiativrige Jordbruger til at komme igang. Med hans Eksempel til Forbillede vil muligvis flere i Tidens Løb ogsaa tage fat paa Frugtavl og et Frugtavlscenter paa denne Maade opstaa.

Det forelaas, at Frugtplantningen skal udgøre fra 3—5 ha, dels fordi en saadan Størrelse maa anses for nødvendig for at kunne gennemføre en tilstrækkelig rationel Drift, dels fordi det maa være en Forudsætning, at Plantningen er en Hovedinteresse hos vedkommende Jordbruger.

Naar det endelig ogsaa er foreslaaet at stille Midler til Raadighed for allerede oprettede, men dog forholdsvist nye Frugtplantninger, er det ud fra den Betragtning, at en Plantage, der iøvrigt er fornuftigt anlagt, ikke bør gaa til Grunde som Følge af en mangelfuld gennemført Pasning i de første Aar paa Grund af svingtende økonomisk Evne hos Ejeren, idet en saadan Plantages Tilbagegang vil betyde et nationaløkonomisk Tab, som der kan være god Grund til at afbøde. Det maa blive Tilsynets Opgave i disse Tilfælde at sætte Minimalgrænse for Plantningens Størrelse, hvis Forholdene iøvrigt taler for at støtte den.

Det maa blive Ministeriets og Kommissionens Sag i hvert enkelt Tilfælde nærmere at bestemme, hvorledes Driftslaan efter § 9, efter § 10 og iøvrigt ogsaa efter § 4, 1. skal beregnes, sikres og udbetales. Laanene skal have Pant indenfor Ejendomsskyldværdien, idet man ved disse enkeltstaaende Laan ikke har ment at kunne udstrække Sikkerheden saa yderligt som ved Enkeltmands laan indenfor en Koloni, hvor Samarbejdet og Kolonibestyrelsens Tilsyn byder større Garanti for et godt Resultat. Iøvrigt er Vilkaarene i det Hele de samme som ved Enkeltmands laan i Kolonier, saaledes f. Eks. ogsaa med Hensyn til Adgang til Udpantning.